

סימן ב

סעיף ח

אמרו חכמים: כל הרוצה לקבל עליו עול מלכות שמים שלימה — יפנה ויטול ידיו ואחר כך יקרא ק"ש ויתפלל.

ומקורו בגמרא¹, ולהעיר שבנוסח הגמ' איתא "אמר רבי יוחנן הרוצה שיקבל עליו עול מלכות שמים שלמה — יפנה ויטול ידיו ויניח תפילין² ויקרא ק"ש ויתפלל, וזו היא מלכות שמים שלמה", ואדה"ז הביא לשון הגמרא בהשמטת "תפילין"³.

הלכות נטילת ידיים

סימן ד

סעיף א

כל אדם הקם ממטתו שחרית — בין עשה צרכיו ובין לא עשה צרכיו — צריך לרחוץ ידיו ברביעית הלוג מים מן הכלי, ואפילו אינו רוצה להתפלל עד לאחר כמה שעות — לפי שכל אדם כשהקב"ה מחזיר לו נשמתו נעשה כבריה חדשה, כמו שכתוב¹: חדשים לבקרים כו', שהאדם מפקיד נשמתו עיפה והקב"ה מחזיר לו חדשה ורגועה כדי לעבוד להשי"ת בכל יכולתו ולשרתו כל היום הזה, כי זה כל האדם. לפיכך, צריכים אנחנו להתקדש בקדושתו וליטול ידינו מן הכלי כדי לעבוד עבודתו ולשרתו, כמו כהן שהיה מקדש ידיו מן הכיור בכל יום קודם עבודתו.

א

והנה מדברי אדה"ז שכתב, שחיוב נטילה זו הוא "אפילו אינו רוצה להתפלל עד לאחר כמה שעות" מוכח, שאין נטילה זו שייכת לתפלה, אלא

עם הענין דציצית בלילה ושינה בט"ק. וראה פס"ד להצ"צ לאו"ח סי' ח. ב"ח ופרישה סו"ס ב. [ובפשטות י"ל שאדה"ז השמיטו משום שאין כאן מקומו].
(3) ע"פ אג"ק ח"כ ע' קנט.

(1) ברכות טו, רע"א.
(2) וראה תורה אור בשלח (סא, ב):
"אמרז"ל הרוצה לקבל עליו עומש"ש יפנה ויטול ידיו ויניח ציצית ותפילין", וכן הוא בפע"ח ובסי' האריו"ל בתחילתו, ואולי מיוסד על זח"ג קנ, ב. ואולי יש לקשר ב' דעוח הנ"ל